

عنوان مقاله:

تحلیل کاربری اراضی شهری با رویکرد عدالت اجتماعی با استفاده از شاخص ویلیامسون و ضریب پراکندگی مطالعه موردی محلات ناحیه 1 منطقه 9 شهر تهران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

یوسفعلی زیاری - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد تهران مرکز

فرحناز مرادآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری گرایش آمایش شهری دانشکده ولیعصر دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی ایران

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی کاربری اراضی علم تقسیم زمین و مکان برای کاربری ها و مصارف مختلف زندگی است که به منظور استفاده موثر از زمین و انتظام فضایی مناسب و کارا در جهت رفع نیازهای آدمی صورت میگیرد. رشد سریع شهرنشینی از یک سو و نارسایی مدیریت شهری در پاسخگویی به نیازهای شهروندان از دیگر سوی، کاهش عدالت شهری را در پی داشته و از آنجا که عدالت اجتماعی از مولفه های اصلی توسعه پایدار شهری میباشد، نحوه بکارگیری از اراضی و نحوه توزیع کاربریها در شهر با توجه به نیازهای شهروندان از اقدامات اصلی یک برنامه ریز شهری محسوب میشود. هدف اصلی این پژوهش شناخت و ارزیابی کاربری های شهری با رویکرد عدالت اجتماعی بمنظور دستیابی به معیارهای متناسب و اصول برنامه ریزی توسعه پایدار شهری است. نوع پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی- تحلیلی می باشد. با در نظر گرفتن شاخص های موثر و کارساز در کاربری اراضی شهری، شامل ظرفیت (جمعیت و مساحت) و عدالت اجتماعی، با استفاده از مقایسه سرانه های موجود با مطلوب و بکارگیری از مدل ویلیامسون و ضریب پراکندگی، کاربریهای محلات سطح ناحیه 1 منطقه 9 مورد ارزیابی کمی و کیفی قرار گرفته اند. نتایج این پژوهش حاکی از آنست که اکثر کاریها از لحاظ میزان سرانه با کمبود مواجهه بوده و نابرابری در توزیع خدمات در سطح محلات وجود دارد که این امر نشان از بی عدالتی در توزیع کاربریها و فعالیتها دارد

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، توسعه پایدار شهری و عدالت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520349>

